

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	Katarína Nemcová		
Studijní program	B8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design – Design obuvi		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2021/2022
Název práce	Inspirováno Bauhausem		
Oponent práce	Mgr. Vít Jakubíček, PhD.		

Bakalářská práce Kataríny Nemcové se věnuje tématu inspirace kovovým funkcionalistickým nábytkem od osobností spojených s německou avantgardní školou Bauhaus (především dílem Ludwiga Miese van der Rohe a Marcela Breuera) a uplatněním těchto forem do autorské kolekce.

V úvodní **teoretické části** se autorka zaměřila na historii Bauhausu, progresivní strukturu výuky, význam tzv. základního kurzu a zejména proměny v průběhu první poloviny 20. let. Nastínila odlišnosti pohledů klíčových pedagogů, jako byli Johannes Itten, Vasilij Kandinskij, Paul Klee a László Moholy-Nagy, na novou neakademickou výuku designu s ohledem na emocionální i optické působení barev a tvarů či zkoumání vlastností materiálů. Reflektovala proměnu původního přístupu, který měl spíše blízko k hnutí Arts and Crafts, v nové směřování po roce 1923, znamenajícím obrat ke konstruktivismu a ve svém důsledku také poskytlo živnou půdu pro pozdější vznik nových koncepcí, například kovového nábytku z ohýbaných trubek. Autorka věnovala pozornost také úloze mladých mistrů, bývalých absolventů Bauhausu, jež svými podněty taktéž stimulovali budoucí směřování instituce.

Práce se hlouběji zaměřila na analýzu činnosti německého architekta, designéra a třetího ředitele Bauhausu Ludwiga Miese van der Rohe, a představila jeho klíčové projekty, jakými byl německý pavilon pro světovou výstavu v Barceloně, vila Tugendhat v Brně nebo dům pro Edith Farnsworthovou v USA, přičemž akcentovala esenci minimalismu pronikající takřka vši Miesovou tvorbou včetně designu nábytku. Autorka dále analyzovala dílo absolventa Bauhausu a pozdějšího mladého mistra Marcela Breuera. Reflektovala genezi jeho prvních návrhů kovového nábytku z ohýbaných trubek, počínaje ikonickým modelem B3 až po zcela nově koncepčně uchopenou dvounohou židli B33, kterou porovnávala s konkurenčním návrhem konzolových židlí B 262, S33 a dalšími od nizozemského architekta a designéra Marta Stama.

Autorka si všímala širokého spektra různých koncepcí ohýbání trubek či pásoviny, společných i odlišných charakteristik Miesova a Breuerova nábytku, které dále srovnávala s přístupem dalších autorů včetně těch, jež působili v tehdejší Československu (např. Ladislav Žák, Jindřich Halabala, Hana Kučerová-Záveská).

Po obsahové stránce je teoretická část bohatá a kvalifikovaná, byl zřejmý zájem autorky o tuto problematiku a je cítit její zanícení a entuziasmus pro toto téma. O to více mě mrzí, že vedle toho bohužel práce utrpěla na formální úpravě. Na mnoha místech se ztrácejí mezery mezi slovy (např. Spolu sním viedol kurz, Classes by WassilyKandinsky, celopresklenýpřiestor, TheBreuerBuildingOpensit'sDoors...), u citované literatury často schází konkrétní vymezení relevantních stran. Pravidelně je použito velkého písmena u adjektiva Dessauský Bauhaus, dále jsou zbytečně používány anglicizované verze u jmen (např. Wasilly Kandinsky), popř. názvu produktu („Slatted stoličky“) či akcí („The Dwelling“ v Stuttgartu). Vedle toho se bohužel práci nevyhnula ani řada překlepů jako Tehom (Theom) van Doesburgom, Hinnerk (Hinnerk) Scheper, Mies Van der Rohe, popř. jiným chybám jako u Laszlo místo László, nebo přímo omylům ve jméně Gusta (Gunta) Stölzl, Jozef (Josef) Albers.

Závěrem pro přehlednost, lepší čitelnost (a snad i v duchu miesovského hesla „méně je více“) by stačilo u opakovaných citací použít „Tamtéž“ či „Ibidem/Ibid.“

Praktická část se zaměřila na aplikaci poznatků z experimentů 20. a 30. let, které Katarína Nemcová zkoumala v teoretické části. Cílem její práce se stala kolekce designu obuvi a doplňků (sandály TANGA a LILLY, lodičky LODA, kabelky EDA a MIES a kravata MARCEL), odrážející autorčiny pocity z funkcionalistického nábytku, který charakterizovala jako odhmotněný, čistý, elegantní, přísný a nadčasový. Transformací původně pánských typů obuvi do dámských také zkoumala hranice mužského a ženského charakteru produktu, a inspirovala se mimo moderním typem tzv. civilisované ženy.

Lze ocenit, že se věnovala nejen dobovým tvarovým a materiálovým řešením, ale také otázce marketingu - minimalistickým, účelně úsporným označováním jednotlivých kusů funkcionalistického nábytku iniciálami jejich autorů (MR pro Miese a B pro Breuera) a rokem vzniku. Pro svou kolekci proto zvolila název KN22.

Dominantním prvkem autorské kolekce se stal materiálový kontrast chladného kovu s chromočiněnou a třísločiněnou usní funkcionalisticky střídme a minimalistické barevnosti. Pro podpatky a také jako komponent na kabelkách zvolila ručně ohýbanou nerezovou pásovinu polomatné úpravy, kterou se autorka inspirovala u židlí Brno či křesel Barcelona od Miese van der Rohe. V tomto detailu sice dochází k odchýlení od původní koncepce meziválečného nábytku, kde zrcadlově lesklá chromovaná povrchová úprava tvořila základní východisko až mašinistického vzhledu produktu, na druhou stranu se jednalo o dobový materiál, za jehož ekvivalent můžeme v dnešní době považovat nerez. U podpatku variuje dvě řešení vycházející jak Miesových tak Breuerových návrhů, přičemž si je vědoma důležitosti prvku odhmotnění, které je spojeno s konzolovým typem židle. Musela se při tom zároveň vypořádat se (zdánlivou) fragilitou i nestabilitou tohoto řešení, na které naráželi i designéři židlí.

Závěrem lze konstatovat, že celkově působí kolekce uceleným dojmem a respektuje autorčina tvůrčí východiska, a přes výtky zmiňované v teoretické části navrhuji celkovou klasifikaci A – výborně.

Návrh klasifikace A – výborně.....

Ve Zlíně..... dne1. 6. 2022.....

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------